

ere Familieforsørgere. Det vil vel ikke være nogen rig Kilde til at forsøge de Andres Tillæg; men det er dog Noget, og, forsaavidt det maatte finde Anklang i Thinget, kunde jeg ønske Loven saaledes formuleret, at de Embedsmænd, som ikke vare gifte og ikke havde Familier at forsørge, aldeles ikke fik Adgang til en saadan Hjælp, hvorimod denne skulde udvides til dem, der havde en høiere Gage, omtrent indtil 1000 Rbd.

Friis: Jeg vilde blot tillade mig at gjøre den Bemærkning, at det forekommer mig, at den Hjælp, som skal ydes ved det Lovforslag, som foreligger os til Behandling, i og for sig ikke er af stor Betydning, og at det er meget vanskeligt at gaae ind paa at give et Rønningstillæg, fordi der til en Tid, hvis Varighed er uberegnelig og maaskee kort, kan være andre Forhold tilstede, som frembringe nogen Fordyring, ja endog saa en temmelig høj Fordyring for enkelte af Livets Fornødenheder. Dermed vil jeg nu aldeles ikke have udtalt, at jeg sætter mig imod den Lov, vi her have under Behandling; det er meget langt fra. Jeg skal være meget villig til at votere den, saaledes som den foreligger, og jeg vilde gjerne befordre den raskere frem, end jeg for Diebliffet synes, at der er Haab om. Idet jeg saaledes stemmer for Loven, er det i det Haab, at man derved gjør det første Skridt til at tage Hensyn til, at alle Livsforhold vinder Dag for Dag en ny Stilling, saaledes, at det, som Embedsmændene hidtil have kunnet komme igennem med at leve af, synes for Diebliffet langt fra at være tilstrækkeligt, og, dersom Tidene vedblive nogenlunde at staa saaledes som i de senere Aar, vil det blive en Nødvendighed, at man ogsaa reviderer hele Lovgivningen om Embedsmændenes Rønning, for at de igjen kunne blive stillede i det borgerlige Samfund med Hensyn til deres økonomiske Stilling saaledes, som de bør staa. Men det forekommer mig, at, dersom vi nu ville søge at indføre store Forandringer i det Lovudkast, som er tilsendt os fra det andet Thing, da stände vi denne Sag meget, og, skal det være nogen Hjælp, der nu tilbydes den Deel af Embedsmændene, som dog maae anses for de, der trænge meest dertil,

da skyde vi Sagen for langt hen i Tiden; Hjælpen, som, øieblikkelig ydet, kunde være meget god, kommer for sildigt. Jeg slutter mig meget gjerne til det, som er bebudet af den ærede Aede Landstingsmand for 9de Kred (Rosenkrantz), at Loven ogsaa burde finde Anvendelse paa Pensionister; men jeg troer, at vi kunne godt antage det Lovudkast, som nu foreligger os efter at være behandlet i det andet Thing, og de Herrer, som have bebudet, at de ønskede en Forøgelse af Undrrøttelsen, kunne da indbringe et nyt Forslag, hvori der kunde tages Hensyn til Alt, hvad der her er udtalt eller maatte blive udtalt, og det kunde jo aldeles ikke forhindre, at en saadan senere Lov ogsaa kunde nyde Fremme, uden at man, ved at behandle den, udsatte Behandlingen af den, som foreligger. Jeg skal ikke negte, at der efter den Udtalelse, som vi have hørt fra det ærede Medlem, som sidst satte sig, er bragt noget Nyt ind i Sagen, som jo er imod den Anskuelse, jeg her har tilladt mig at ytre; men det har just bevæget mig til i dette Dieblif at udbede mig Ordet, for at henstille til det ærede Landstings nærmere Overveelse, om der ikke kunde være nogen Grund til at følge den Vej, jeg herved har tilladt mig at henpege til.

Finantsministeren: Jeg skulde være meest tilbøielig til at slutte mig til den Opfattelse af Sagen, som den sidste ærede Taler har fremsat som sin. Jeg er med det ærede Medlem enig i, at det nærværende Lovforslag er ufuldstændigt, ikke paa Grund af de indre Ufuldkommenheder i Detaillen, som det kan indeholde, og om hvis Rettelse der kunde være Spørgsmaal, hvis saadanne Ufuldkommenheder overhovedet ere ganske til at rette, men af den Grund, at det er uyldestgjorende for en længere Tid. Det tilfredsstillende kun en øieblikkelig Trang, jeg vil sige ligefrem: Diebliffets Fordringer, og ikke videre; det vil derimod paa ingen Maade bidrage til at sætte Embedsstanden, — eller det hele Embeds personale, hvis man ikke ynder den Benævnelse Embedsstand som en Betegnelse for en særlig Stand, — i en saadan Stilling, som det efter mine Begreber vilde være tjenligt for Staten. Jeg troer imidlertid, at det maa erkjendes, at, me-